

Література.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» № 237 від 08 жовтня 1999 р. [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99>
2. Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 13 «Фінансові інструменти» №559 від 30 листопада 2001 р. [Електронний ресурс] / Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1050-01>
3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 32 «Фінансові інструменти: подання» від 1 січня 2012 р. [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_029
4. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» від 17 жовтня 2013 р. [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_015
5. Білик М. Д. Управління дебіторською заборгованістю підприємств / М. Д. Білик // Фінанси України. – 2003. – № 12. – С. 24-36.
6. Стоун Д. Бухгалтерський облік та фінансовий аналіз / Стоун Д., Хітчінг К. – М.: Сирин, 1998. – 302 с.
7. Навчальні матеріали онлайн [Електронний ресурс] / Режим доступу : https://pidruchniki.com/1893041453242/buhgalterskiy_oblik_ta_audit/oblik_debitorskoji_zaborgovanosti
8. Минфин: всё о финансах: новости, курсы валют, банки. [Електронний ресурс] / Режим доступу: https://minfin.com.ua/taxes/-/gospoper/bo_2_6_2_oblicdebitor.html

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЕЛЕМЕНТ СИСТЕМИ ОБЛІКУ

Наконежна Х. І., студент

Науковий керівник: Кіляр О. Р., к. е. н., доцент.

Тернопільський національний технічний університет

ім. Івана Пулюя, Україна

Система бухгалтерського обліку — це своєрідний механізм підготовки та відображення інформації про майнове та фінансове становище підприємства. Завдяки цій інформації внутрішні та зовнішні її користувачі мають уявлення про реальний стан справ на підприємстві. Створення цілісної системи обліку передбачає активне

застосування специфічного елемента регулювання бухгалтерського обліку та звітності — облікової політики підприємства.

Облікова політика підприємства є тим важливим засобом, завдяки якому існує можливість розумного поєднання державного регулювання і власної ініціативи підприємства в питаннях організації та ведення бухгалтерського обліку. Саме ж поняття «облікова політика» офіційно було впроваджено в міжнародну термінологію бухгалтерського обліку в листопаді 1974 року, у зв'язку з прийняттям, а з 01.01.1975 р. – введенням у дію Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 1 «Розкриття облікової політики».

Під час розробки облікової політики слід враховувати вимоги до якісних характеристик бухгалтерського обліку та фінансової звітності, викладені в НП(С)БО 1, методи та процедури, передбачені іншими П(С)БО, норми й нормативи, встановлені законодавчими актами України [7].

Методологічні засади формування облікової політики розвивали у своїх дослідженнях Т.В. Барановська, Ф.Ф. Бутинець, В.А. Дерій, П.Є. Житний, Л.Б. Пантелейчук.

На думку Барановської Т.В. облікова політика підприємства має бути спрямована на розкриття творчих здібностей підприємців у підвищенні ефективності господарювання, впровадженні нових технологій для задоволення власних потреб і виконання зобов'язань перед державою [1, с. 11].

Бутинець Ф.Ф. вважає, що облікова політика – це сукупність способів ведення бухгалтерського обліку, які були обрані підприємством, Дерій В.А. вказує, що під обліковою політикою слід розуміти офіційно затверджене на підприємстві надане державою йому право вибору, з урахуванням його цілей, специфіки діяльності підприємства та чинних правових актів, відповідних методик та форм, техніки ведення бухгалтерського обліку [2, с. 10] [4].

Житний П.Є. допускає, що облікова політика визначає ідеологію економіки підприємства на тривалий період, сприяє посиленню обліково-аналітичних функцій в управлінні підприємством, дає змогу оперативно реагувати на зміни, що відбуваються у виробничому процесі, ефективно пристосовувати виробничу систему до умов зовнішнього середовища, знизити економічний ризик і добитися успіхів в конкурентній боротьбі [5, с. 20].

Розглянемо етапи формування облікової політики (рис. 1).

Рисунок 1 - Етапи формування облікової політики [3]

В такій послідовності кожен етап є виключно необхідним, оскільки забезпечує здійснення наступного.

У загальному, формування оптимального варіанта облікової політики є складною проблемою. Розглянемо алгоритм встановлення облікової політики на підприємстві (рис. 2).

У Наказі про облікову політику, який використовується тільки в межах одного підприємства, відображено інформацію про внутрішні питання його діяльності.

Для облікової політики щодо фінансової звітності характерним є відповідність стандартам бухгалтерського обліку та дозволяє обрати інші способи відображення в обліку і звітності доходів і витрат та оцінки статей балансу.

Вибір методу оподаткування, відповідність законам про податки та збори є ознакою облікової політики щодо податкового обліку.

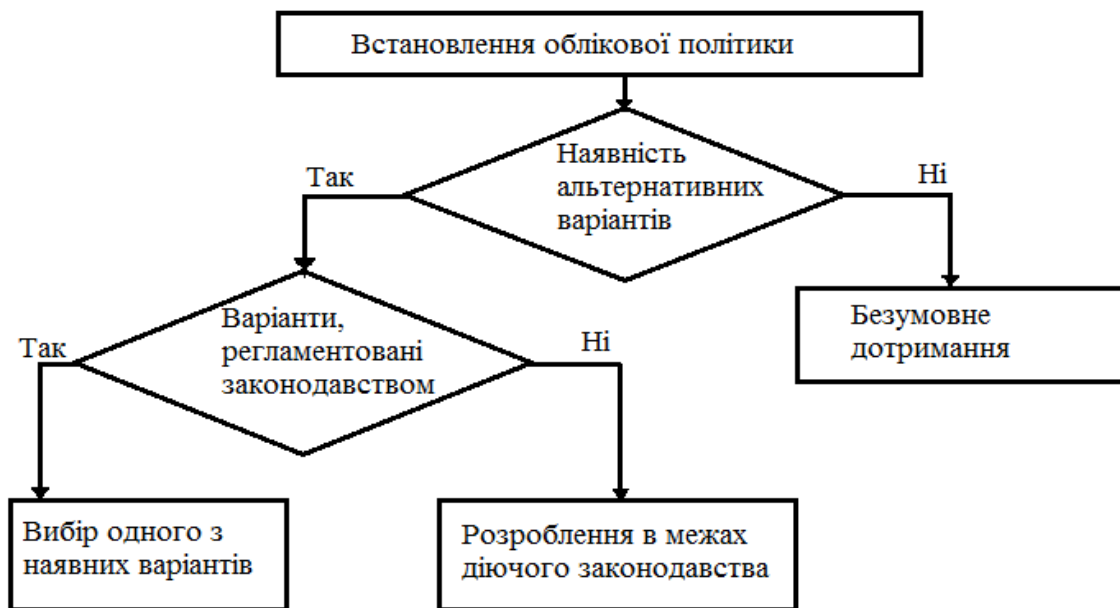

Рисунок 2 - Алгоритм процесу формування облікової політики

Важливе місце у прийнятті правильних та якісних управлінських рішень займає формування система управлінського обліку, що повинна охоплювати центри відповідальності.

Облікова політика покликана створити на кожному конкретному підприємстві таку систему обліку, яка б дала можливість надавати фінансовій звітності інформацію, складену з урахуванням особливостей кожного підприємства [3].

Отже, з одного боку, облікова політика є складовою системи обліку країни, а з іншого, – сама містить певний набір складових. Сукупність факторів, що впливають на процес формування облікової політики на рівні конкретного суб'єкта господарської діяльності, не дозволяє одночасно визначити склад та структуру його облікової політики.

Література.

1. Барановська Т.В. Облікова політика підприємства в Україні: теорія і практика: [автореф. дис. канд. екон. наук: 08.06.04]. / Т.В. Барановська. – К., 2005. – 21 с.
2. Бутинець Ф.Ф. Теорія бухгалтерського обліку: [підручник для студ. вузів спец. 7.050106 “Облік і аудит”] / Ф.Ф. Бутинець. – Житомир: ЖІТІ, 2000. – 640 с.
3. Васільєва Л.М. Сутність облікової політики, її значення і вимоги, які до неї пред'являються: [Електронний ресурс] / Л.М. Васільєва // Ефективна економіка, № 6, 2013 – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua>

4. Дерій В.А. Організація бухгалтерського обліку в підприємстві: курс лекцій / В.А. Дерій. – Тернопіль: Джура, 2003. – 92 с.

5. Житний П. Проблеми формування облікової політики та шляхи їх вирішення / П. Житний // Бухгалтерський облік і аудит. – 2005. – № 3. – С. 19 – 22

6. Конспект лекцій з дисципліни «Облікова політика підприємства» для студентів напряму 6.030509 «Облік і аудит» / Укладач: Кіляр О.Р. – Тернопіль, ТНТУ імені І. Пулюя, 2016. – 69 с.

7. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» від 07.02.2013 р. № 73. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.

ПРОЦЕДУРА «DUE DILIGENCE» ЯК СУПУТНЯ АУДИТУ ПОСЛУГА

*Польова Т. В., канд. екон. наук; Бельченко Д. В., магістрант
Харківський торговельно-економічний інститут*

Київського національного торговельно-економічного університету

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин ділова активність бізнесу проявляється у об'єднанні, продажі, поглинанні підприємств, відкритті філій та залученні іноземних інвестицій. З одного боку ситуація сприятлива, оскільки з'являються додаткові джерела фінансування діяльності суб'єктів господарювання, збільшуються обсяги виробництва та реалізації продукції, оновлюється основний капітал, проте з іншого – підвищуються ризики, які в майбутньому можуть призвести до втрати ресурсів інвестора та зниження привабливості бізнесу. Надійним способом мінімізації негативних ризиків, пов'язаних з укладанням інвестиційних угод та збереженням коштів в процесі їх примноження, є детальне вивчення діяльності підприємства шляхом проведення комплексної перевірки, яка включатиме питання організаційного, юридичного, економічного характеру. З огляду на це, існує об'єктивна необхідність здійснення спеціальної експертизи – Due Diligence. Така незалежна перевірка являє собою комплекс аналітичних та оперативних заходів для перевірки законності та комерційної привабливості запланованої операції купівлі-продажу, інвестиційного проекту, який клієнти замовляють у ситуації